

af 2 Mil omkring Kjøbenhavn ikke maatte anlægges noget Bryggeri. Denne Bestemmelse, som staaer i Strid med hvad der gjælder for hele det øvrige Land, hvor Anlæg af Ølbryggerier i Landdistricterne ere aldeles frie, har jeg ogsaa meent, at der ikke var nogen Grund til nu længere at holde paa. Ved saaledes at komme til det Resultat, at Bestemmelserne i Forordningens §§ 2, 4 og 10 vilde blive at ophæve, vilde der kun blive ganske ubetydelige Bestemmelser tilbage af hele Trd. Deels indeholder nemlig Forordningens øvrige Paragrapher Bestemmelser, som vare aldeles temporaire, som havde Hensyn til det forrige Ølbryggerlaug, der blev hævet ved Forordningen, deels saadanne Bestemmelser, som senere ved andre Forordninger ere gjentagne, navnlig med Hensyn til Brandvæsenet, Sundhedspolitiet og lignende, hvorfor det altsaa ikke behøvedes, udtrykkeligt at lade disse Paragrapher af denne Forordning blive tilbage. Den eneste Bestemmelse, som Magistraten i Kjøbenhavn havde meent burde vedblive, er den, at ogsaa den, der her efter erhverver Borgerkab som Brygger, fremdeles skulde være uberettiget til derhos at have Udsalg i eller fra Skjænkstuen, og derfor er denne Bestemmelse optagen i § 1. — Ved at tage denne Sag under Overveielse for Kjøbenhavns Vedkommende, som man ogsaa til at ansee det for rigtigst, at med det Samme den Bestemmelse, som indeholdes i Forordn. 18de October 1811, ifølge hvilken der paa Kjøbstadgrund udenfor Kjøbstæderne ikke maa drives Ølbryggeri, tillige blev hævet. Det er en Bestemmelse, som alene havde sin Grund i Consumtionslovgivningen, og, da Consumtionen nu er hævet, bortfalder altsaa ogsaa Grunden til hien Bestemmelse. — Hvad § 3 angaaer, saa er den blot sat til for at have en Tvivl, som har fundet Sted om, hvorvidt det er tilladt fra Ølbryggerier paa Landet at indføre og affatte Øl.

Formanden gav derefter Ordet til Indenrigsministeren for at forelægge Udkast til Lov om Bageriøringen i Kjøbenhavn.*)

Indenrigsministeren: Det næste Udkast, jeg skal have den Ære at forelægge, er Udkast til Lov angaaende Bageriøringen i Kjøbenhavn. Et Lovforslag af næsten ganske det samme Indhold er allerede blevet forelagt i den første Sæssion forrige Aar i Folkethinget. Det blev dengang imidlertid ikke saa vidt fremmet, at der kom noget endeligt Resultat paa Sagen, og jeg har derfor navnlig ogsaa med Hensyn til Bestemmelsen i Grundlovens § 88 troet, at det burde forelægges igjen. Den eneste Forandring, som i Realiteten findes i Lovforslaget, er den, at der i det tidligere Lovforslag indeholdes et udtrykkeligt Tilsagn for Bagerne, at der indtil 1ste Januar 1860 ikke skulde blive meddeelt Tilladelse til at ernære sig ved fuldstændigt Bageri i Kjøbenhavn til Andre end dem, der vare i Besiddelse af de 50 Bagergaarde her i Byen. Iøvrigt har jeg blot deelt Forslaget i Aar i 4 Paragrapher, istedetfor at det tidligere Lovforslag, der blev forelagt Folkethinget, ikkun bestod af 1 Paragraph. Den Forandring, jeg nys nævnte at være skeet i dette Lovforslag, nemlig at det Tilsagn, som var givet Bagerne ved det tidligere Lovforslag, ikke er gjentaget i den nærværende Anordning, grunder sig tildeels derpaa, at der under Sagens Behandling forrige Aar i Folkethinget blev fremsat den Bemærkning, at det kunde være muligt, at Omstændighederne kunde stille sig saaledes, at det inden Udløbet af de 10 Aar, som dengang vare fastsatte at skulle forløbe, inden Loven skulde træde i Kraft, kunde være af Vigtighed, at Bageriernes Antal blev føroget. Jeg har derfor i § 3 kun udtalt, at den frie Adgang til at ernære sig ved fuldstændigt Bageri i Kjøbenhavn skulde indtræde den 1ste Januar 1860, uden at give noget Tilsagn om, at der i Mellemtiden ikke skulde gives nogen Bevilling. Uagtet den Ret, som Bagerne troe at have til at kunne formene Andre at ernære sig ved fuldstændigt Bageri end dem, der ere i Besiddelse af de 50 Bagergaarde i Kjøbenhavn, har dog Regjeringen altid anseet sig for berettiget til — og ogsaa gjort Brug af denne Ret — at meddele Bevillinger til at drive fuldstændigt Bageri udenfor disse Bagergaarde, ligesom Regjeringen heller aldrig har anerkjendt, at Eierne af Bagergaardene havde

*) Lovudkastet findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. IX. Sp. 46.